

tidig erstatning for tab af erhvervsevne, når tilskadekomne er under revalidering eller omskoling.

Det foreslås i *stk. 7* at lade en løbende erstatning for tab af erhvervsevne starte på det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne. Det foreslås samtidig, at erstatningen ikke kan tilkendes fra et tidspunkt, der ligger før, arbejdsskaden er anmeldt, hvilket vil sige, at enten forsikrings-selskabet (Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring) eller Arbejdsskadestyrelsen har fået kendskab til skaden.

Efter den gældende formulering begynder den løbende erstatning som udgangspunkt på tidspunktet for afgørelsen om erstatning for tab af erhvervsevne, medmindre særlige omstændigheder taler for et andet tidspunkt. Praksis har udviklet sig på en sådan måde, at udbetaling af en løbende erstatning som oftest starter på et tidligere tidspunkt end afgørelsens tidspunkt.

Med forslaget om at lade erstatningen løbe fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, kodificeres gældende praksis, jf. den principielle udmelding fra Den Sociale Ankestyrelse i SM U 30-01.

Samtidig foreslås det i *stk. 7* at udbetale erstatning til tilskadekomne, der er fyldt 63 år på skadetidspunktet, som et kapitalbeløb. Dette forslag skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve afløsningsbeløbet.

Muligheden for at få tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne på et tidspunkt, hvor den pågældende har opnået ret til folkepension, bibeholdes, men i modsætning til gældende regler er erstatningen uafhængig af, om den pågældende er fyldt 60 år før eller efter 1. juli 1999. I begge situationer vil der efter forslaget blive udbetalt en engangserstatning svarende til 2 gange den årlige ydelse efter reglerne i § 27.

Baggrunden for forslaget om at afskaffe afløsningsbeløbet er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.8., hvortil der henvises.

Ved forslaget i *stk. 8* bevares den gældende regel om, at løbende erstatning ophører, når modtageren fylder 65 eller 67 år og opnår ret til folkepension.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 33.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 35.

Til § 20

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 36.

Efter gældende lovs § 36, stk. 4 og 5, afløses en løbende månedlig ydelse ved det fyldte 65. eller 67. år

af et engangsbeløb, det såkaldte **afløsningsbeløb**, på henholdsvis 4 og 2 gange den årlige ydelse.

Med forslaget afskaffes afløsningsbeløbet.

Baggrunden for forslaget om at afskaffe afløsningsbeløbet er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.8., hvortil der henvises.

Samtidig foreslås det at afskaffe muligheden for at tilkende erstatning for tab af forsørger for personer, der på tidspunktet for ægtefællens død har opnået ret til folkepension.

Gældende lovs § 36, stk. 6, om genoptagelse af sager om erstatning for tab af forsørger foreslås flyttet til forslagens § 43.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 37.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 38.

Til § 23

Bestemmelsen er ny. Der henvises til afsnit 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen giver som noget nyt mulighed for, i særlige tilfælde, at tilkende de efterladte en godtgørelse for psykisk lidelse eller krænkelser som følge af en nærtståendes død.

Der foreslås ikke indført en generel adgang til at tilkende de efterladte en godtgørelse ved dødsfald. Reglens anvendelsesområde er begrænset til tilfælde, hvor dødsfaldet er sket under sådanne kvalificerende omstændigheder, at der må antages at være tale om en særlig følelsesmæssig belastning eller krænkelser af de efterladte.

Det er forudsat, at reglen ikke vil være til hinder for en udvikling i retspraksis mod i videre omfang end i dag at give erstatning for personskader, som beskrevet i kapitel 5.2 i betænkning 1412/2002 om godtgørelse til efterladte ved dødsfald.

Reglen er fakultativ, jf. ordene »*kan der tilkendes*« i stk. 1. Det må afgøres efter en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal tilkendes en godtgørelse til én eller flere af de efterladte.

Reglen omfatter alene efterladte, der stod den afdøde særligt nær, det vil sige *nære pårørende* til den afdøde. Ægtefælle og samlever må normalt anses for omfattet. »*Samlever*« skal forstås på samme måde som efter loven i øvrigt, især § 19 om overgangsbeløb.

For at en *ægtefælle* kan få tilkendt godtgørelse er det ikke en forudsætning, at der tilkendes erstatning for tab af forsørger efter loven. Omvendt er det en for-